

altsaa til, at et Flertal — det vil sige maaske 5 af 9 — var stemt for at blive ved den bestaaende Ordning, hvor daarlig den i og for sig fra alle Sider erkendes at være, i Haab om, at det hele snart maa faa Ende. Dog har altsaa Udvalgets Formand, det ærede Medlem for Lejre-Kredsen, det Særstandpunkt, at han holder paa en bevægelig Eksportafgift efter Ministerens Skøn. Da det ærede Medlem for Østbirk-Kredsen (Lambæk) og jeg ikke hører til dette Flertal, men har taget vort Særstandpunkt, skal jeg gøre et Par Bemærkninger derom, saa meget mere som den højtærede Minister ved Forelæggelsen af Lovforslaget beskæftigede sig noget med den Betænkning, vi har afgivet.

Denne vor Betænkning findes i Bilag III, og dér begynder vi med at gøre opmærksom paa, at Vanskelighederne ved Kødspørgsmaalet jo i væsentlig Grad er knyttede til København og de store Byer, og at der kunde være noget, der talte for, at de paagældende Kommunalbestyrelser gav et særligt Tilskud til Nedsættelse af Kødpriisen i disse Kommuner, hvad de jo i nogen Maade gør for Mælkens Vedkommende. Men vi erkender, at Vanskelighederne ogsaa er til Stede andre Steder i Landet, og vi maa kritisere Ordningen ud fra dette, at vi kalder det „uværdigt for Staten at stille et Erhverv som Slagterne overfor Valget mellem enten at drive deres Næring med økonomisk Tab“ — paa Grund af de Vilkaar, vi byder dem — „eller at overtræde eller omgaa de givne Bestemmelser“. Vi ser hele Spørgsmaalet som et Ernæringsspørgsmaal, nærmere betegnet som et Flæskespørgsmaal, idet vi hævder, at fra det Tidspunkt, da man vil være i Stand til at give Flæsk, der svarer til Flæskekortene, altsaa de 280 Gram ugentlig pr. Individ, er Ernæringsspørgsmaalet i Orden og dermed ogsaa det, vi kalder Kødspørgsmaalet, i Virkeligheden ude af Verden. Vi peger saa paa den Kendsgerning, at Flæskeproduktionen er jævnt stigende — man venter jo i en ikke fjern Fremtid, i Løbet af en Maanedes Tid eller to, at være oppe paa en saadan Produktion, at Flæskekortenes Paalydende kan fuldt ud honoreres. Vi henviser til, at der indtil da formentlig er Betingelser for at indføre Flæsk fra Amerika, og derfor foreslaar vi at gaa den Vej. Naar dette sker, vil det medføre en formindsket Efterspørgsel efter Kød, og det er i Virkeligheden den eneste Regulator for Kødpriiserne, der betyder noget.

Det fremgaar ogsaa af Ministerens

Tale ved Forelæggelsen, at den højtærede Minister ikke er uenig med os i disse Betragtninger, men er enig med os i, at Kødspørgsmaalet i Virkeligheden er løst, naar man kan skaffe Flæsk, men Ministeren gør gældende, at den Udvej, vi har anvist: at faa Flæsk fra Amerika, ikke er farbar. Ministeren siger, at der er ikke købt Flæsk her til Landet i Amerika, og der er ikke givet Udførselstilladelse. Det forekommer mig, at den højtærede Minister har noget vanskeligt ved at følge Trit med Udviklingen. Det synes, som om Erhvervene bedre end han er i Stand dertil, hvis de maa have Lov at komme til; det synes jeg, Erfaringen viser ogsaa paa dette Omraade. Det er en Kendsgerning — og det var mig bekendt —, at et herværende Firma har købt et Parti Flæsk i Amerika og har Udførselstilladelse for dette Parti Flæsk. Den højtærede Minister advarede imod at tro paa det, der blev sagt om, at vi fik Tilførsler til Landet, det havde ikke noget paa sig, det vidste Regeringen ikke noget om, men jeg ved dog ikke rettere, end at der ogsaa er købt 50 000 t Bomuldsfrøkager i Amerika, og at der er givet Udførselstilladelse derfor. Det vilde være rart ved denne Lejlighed at faa Rede paa, hvordan denne Sag i det hele taget ligger, og hvad der bliver gjort for, at vi kan faa de fornødne Tilførsler her til Landet. Importørerne siger, at de har købt og har faaet Udførselstilladelse. Hvad er der saa i Vejen for, at vi kan faa Varerne hertil? Der siges ogsaa, at der er købt Majs, og det er der ogsaa, saa vidt jeg ved. Jeg vil her gøre den Bemærkning, at vi i Virkeligheden efter mit Skøn trænger mere til at faa Majs end Bomuldsfrøkager, især hvis disse ikke kommer før henimod den Tid, da Køerne skal paa Græs, thi saa er det ikke alting værd at faa Bomuldsfrøkager til 45 à 50 Kr. pr. 100 kg, som de nu kommer til at koste. Dermed skal ikke være sagt, at jeg udtaler mig imod, at vi skal stræbe at faa dem hertil snarest muligt. Der tales, synes jeg, saa lidt om Majs, og jeg har ikke Følelsen af, at man i ledende Kredse har samme Interesse for Majsimporten. Der siges, at Majsen er faldende i Pris, og at den vil kunne have her i Landet til omkring 22 à 25 Kr. pr. 100 kg. At faa Majs vilde have overmaade stor Betydning og meget stor Interesse hele Sommeren igennem, medens Bomuldsfrøkagerne, naar Køerne er kommet paa Græs, ikke tilnærmelsesvis har den Interesse. — I Anledning af de